TORAH OHR • PARSHAS BEREISHIS • MAAMAR 7

ויאמר ה׳ אלקים הן האדם היה כאחד ממנו...

“And Havayah Elokim said: Behold, man has become like one of us”

◇

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

Dedicated in honor of the Rebbe’s father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/bereishis/7/

1 ויאמר ה' אלקים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו כו'. י"ל [יש לומר] א' מהו שע"י עה"ד [עץ הדעת] נפקחו עיניהם להיות כאלקים יודעי טו"ר [טוב ורע].

"And Havayah Elokim said: Behold, man has become like one of us, knowing good and evil; and now, lest he put forth his hand, etc." There is room to ask: first, what does it mean that through the Tree of Knowledge their eyes were opened, to be like G-d, knowing good and evil?

וגם מ"ש ה' אלקים ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ומה איכפת לו בזה הרי מה שצוה אותו שלא לאכול הוא ג"כ כדי שלא ימות.

And also [we must understand] what Havayah Elokim said, "And now, lest he put forth his hand and take also from the Tree of Life, and eat, and live forever" — why should this concern Him? After all, what He commanded him not to eat was also so that he would not die.

2 ועוד והוא העיקר מאין ידע הנחש מזה אשר ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם שלפי האמת כן הוא.

Further, and this is the main [question]: from where did the serpent know of this — "that on the day you eat from it your eyes will be opened" — which in truth is so?

ואם אדם ששמע הצווי מהקב"ה לא הכיר בזה רק כפשוטו שאמר לו ה' אלקים כי ביום אכלך ממנו מות תמות והנחש לא נזכר כלל ששמע הצווי הזה

And if Adam, who heard the command from the Holy One, blessed be He, perceived in it nothing but its plain sense — that Havayah Elokim told him, "For on the day you eat from it you shall surely die" — and the serpent is not mentioned at all as having heard this command;

וגם אם שמע כשנצטווה אדם מאין היה בו בינה יתירה להבין דבר מתוך דבר יותר מהאדם עצמו. אם לא שנאמר שגבוה הוא מהאדם וכ"ז [וכל זה] פלאי.

And even if it heard [it] when Adam was commanded, from where did it have extra understanding, to infer one thing from another, more than Adam himself? Unless we say that it is higher than man — and all this is astonishing.

הנה תחלה יתבאר מ"ש האדם היה כאחד ממנו לדעת טו"ר [טוב ורע] שהוא מאמר ה' להמלאכים ומשמע שלמעלה יודעים את הטוב ואת הרע גם שניהם.

Now, first let us explain what is said, "Man has become like one of us, knowing good and evil," which is G-d's statement to the angels; and it implies that above they know good and evil, both of them.

אבל מ"מ אינן מעורבים זה בזה כי גלוי וידוע שזה טוב וזה רע ומובדל הרע מן הטוב אע"פ [אף על פי] שידוע שם הטו"ר [הטוב ורע].

Nevertheless, they are not mixed with one another, for it is revealed and known that this is good and this is evil, and the evil is separated from the good, even though good and evil are known there.

משא"כ בחי' עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] היינו בחי' תערובת הטוב עם רע שהרע יונק מהטוב והטוב מהרע והיו לאחדים.

This is not so with the level of the Tree of Knowledge of Good and Evil, which is the level of a mixture of the good with evil, where the evil draws nourishment from the good and the good from the evil, and they become one.

3 וצ"ל דהרי פי' עץ הדעת טוב ורע היינו לשון ידיעה וא"כ למה נעשה תערובת טו"ר [טוב ורע] מחמת הדעת בטו"ר [בטוב ורע] הלא למעלה ג"כ ידוע הטו"ר [הטוב ורע].

Now this needs [explanation]: for the meaning of "the Tree of Knowledge of good and evil" is a term of knowing; if so, why did a mixture of good and evil come about because of the knowledge of good and evil? Above, too, good and evil are known!

אך ההפרש בזה הוא ענין ההפרש בין מקיף לפנימי כי בחי' ידיעת הטו"ר [הטוב ורע] שלמעלה היא בבחי' מקיף בלבד

But the difference here is the matter of the difference between the encompassing (makif) and the inner (pnimi): for the knowledge of good and evil above is only in the manner of the encompassing.

ולכן יכול להיות הבדלה בין טוב לרע שידע את הרע ולא יחליפנו ולא ימירנו בטוב ח"ו [חס ושלום].

And therefore there can be a separation between good and evil, so that He knows the evil and yet will not exchange it nor substitute it for good, heaven forbid.

כענין שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך שאע"פ [שאף על פי] שהיא בהיכלי מלך אבל יודע הוא ומכירה ששממית היא.

As in the matter of "The spider grasps with its hands, and it is in the king's palaces": even though it is in the king's palaces, he knows it and recognizes that it is a spider.

4 ויש הבדלה בין טוב לרע כמאמר המבדיל בין קודש לחול. והיינו מצד שיודע טו"ר [טוב ורע] בבחינת מקיף עליהם ולכן אינם מתערבים יחד.

And there is a separation between good and evil, as the saying [goes], "Who separates between holy and profane." That is, because He knows good and evil in the manner of encompassing them, they therefore do not mix together.

וכענין בחינת לבונה זכה שבי"א סממני הקטורת שהעשרה סממנים הם י' נצוצי קדושה המובלעים בקליפות והי"א היא לבונה היא בחינת מקיף עליהם ואינה מתלבשת בפנימיותם.

It is like the level of the pure frankincense among the eleven spices of the incense: the ten spices are ten sparks of holiness that are swallowed up in the kelipos, and the eleventh, the frankincense, is the level that encompasses them and does not become enclothed in their inner being.

(ולבונה היא ג"כ חיות להם אבל לפי שהחיות הזה שהיא מחיה אותם הוא רק ע"י שהיא בבחי' מקיף בלבד עליהם ע"כ אינה מתערבת עמם כלל וכולה טוב).

(And the frankincense is also a life-force for them; but since this life-force by which it gives them life is only through its being solely encompassing over them, therefore it does not mix with them at all, and it is entirely good.)

והנה המקיף הוא גם דוחה את החיצונים כנראה בציור האילן שבפרד"ס [שבפרדס רמונים] במקיפים ופנימיים שמעמד ומצב הקליפות אחוריהם אל המקיף כו'. משא"כ בחי' עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] הוא בחי' פנימי ואז הטוב מעורב עם הרע ממש.

Now, the encompassing [light] also repels the external forces, as is seen in the diagram of the Tree in the Pardes, in the encompassing and inner [lights], where the position and stance of the kelipos is with their backs toward the encompassing, etc. This is not so with the level of the Tree of Knowledge of Good and Evil, which is the level of the inner, and then the good is actually mixed with the evil.

5 וז"ש [וזהו שכתוב] הן האדם היה כאחד ממנו. פי' שהוא היה ג"כ כאחד ממנו פי' כמו שבבחי' אחדות דהיינו למעלה ידוע הטו"ר [הטוב ורע] כן היה גם הוא ע"י שטעם מעה"ד [מעץ הדעת] המעורב טו"ר [טוב ורע].

This is [the meaning of] what is said, "Behold, man has become like one (ke'echad) of us." That is, he too became like one of us — meaning: just as in the level of oneness (achdus), that is, above, good and evil are known, so too was he, through having tasted from the Tree of Knowledge, which is mixed of good and evil.

אבל לו הדבר מזיק כי הרי האדם הוא מבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] ומיד שידע הוא מן הרע ע"י שטעם מעה"ד [מעץ הדעת] הרי יתערב עמו ויהי' [ויהיה] הוא ממש מעורב ברע.

But for him the matter is harmful, for man is of the level of the inner, and as soon as he knows of evil, through having tasted from the Tree of Knowledge, he will become mixed with it, and he will actually be mixed with evil.

לא כמו שהוא למעלה שאעפ"י [שאף על פי] שיודעים גם את הרע מ"מ מובדל הוא ומרוחק מן הטוב ואין לו התקרבות כו' לפי שהוא בבחי' מקיף.

Not as it is above, where, even though they also know the evil, nevertheless it is separated and distant from the good and has no closeness [to it], etc., because it is in the manner of the encompassing.

אבל האדם שהוא מבחי' פנימי כשידע גם הוא מן הרע אזי יתערב הוא גם הוא ממש עם הרע

But man, who is of the level of the inner — when he too knows of the evil, then he too will actually become mixed with the evil.

כי בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] א"א להיות כ"כ [כל כך] מובדל הרע כנ"ל ואז הוא קשה מאד להפריד את הרע אלא מלחמה עצומה היא ולאם מלאם יאמץ פעמים זה גובר ופעמים שכנגדו גובר.

For in the level of the inner it is impossible for the evil to be so separated, as explained above; and then it is very hard to separate out the evil, but rather it is a tremendous war, "and one nation shall be mightier than the other nation": at times this one prevails, and at times its opponent prevails.

כאשר מצאנו ראינו בנשמות ישראל מראש הדורות עד עתה שהיו כמה עתים משונים פעמים בדור א' היו נשמות שבמעלה עליונה ונצחו את הרע.

As we have found and seen in the souls of Israel from the first generations until now, that there have been many differing periods: at times, in one generation, there were souls of an exalted level who vanquished the evil,

6 ובדור אחר היו רשעים גדולים שגבר הרע מאד. והיינו כי כולם נמשכים מאדה"ר [מאדם הראשון] והיה בו ג"כ שינויים אלו פעמים גבר הוא ופעמים גבר הרע עליו.

and in another generation there were great wicked men, in whom the evil prevailed greatly. This is because they all derive from Adam, the first man, and these changes were in him as well: at times he prevailed, and at times the evil prevailed over him.

וכ"ז [וכל זה] היה לפי שהוא בבחי' פנימיות ומיד שידע מן הרע נתערב עמו ממש וא"כ הוא מלחמה גדולה וקשה להפרידו מאד אלא עת כך ועת כך כנ"ל.

All this was because he is of the level of the inner dimension, and as soon as he knew of evil he became actually mixed with it; and if so, it is a great war and very hard to separate it, but rather [there is] a time [for] this and a time [for] that, as explained above.

7 וכן גם עפ"י [על פי] פשוט שמקודם היו ערומים והיו עסוקים בתשמיש להוליד בנים ולא יתבוששו כמו שהיו אוכלים ושותים כי מצות ה' היא ולא היו יודעים כלל שיש תאוה בזה

So too according to the plain [sense]: beforehand they were naked, and they engaged in marital relations to beget children and "they were not ashamed," just as they would eat and drink, for it was G-d's commandment, and they did not know at all that there is desire in this;

אבל אחר שאכל עה"ד [עץ הדעת] וידעו שיש תאוה בזה אזי קשה לפרוש כו'.

but after he ate from the Tree of Knowledge and they knew that there is desire in this, then it is hard to withdraw, etc.

8 ולכן לא רצה הקדוש ברוך הוא שיטעם האדם מעה"ד [מעץ הדעת] כי לו הדבר מזיק כנ"ל והיה רוצה שלא ידע ממציאת הרע כלל ויהיה כולו קדוש ולא רצה להכניסו במלחמה עצומה הזאת.

Therefore the Holy One, blessed be He, did not want man to taste from the Tree of Knowledge, for to him the matter is harmful, as explained above. He wanted him not to know of the existence of evil at all and to be entirely holy, and He did not want to bring him into this tremendous war.

אבל אחר שכבר טעם מעה"ד [מעץ הדעת] ונתערב ברע אז אמר פן ישלח ידו ולקח גם מעה"ח [מעץ החיים] ואכל וחי לעלם.

But after he had already tasted from the Tree of Knowledge and become mixed with evil, then He said, "Lest he put forth his hand and take also from the Tree of Life, and eat, and live forever."

פי' שחשש עוד מעתה שכבר נתערב ברע ולקח גם מעה"ח [מעץ החיים] ששרשו מבחי' שלמעלה מהשבירה שמשם הוא שהיה התחלת המיתה והתהוות עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] משא"כ מה שלמעלה מהשבירה הוא עה"ח [עץ החיים] ואם יאכל גם ממנו וחי לעולם.

That is, He was further concerned, now that he had already become mixed with evil, [that he would] take also from the Tree of Life, whose root is from the level that is above the shattering — for it is from [the shattering] that the beginning of death and the coming into being of the Tree of Knowledge of good and evil came about, whereas what is above the shattering is the Tree of Life — and if he eats from it too, he will live forever.

פי' כי הרי באמת בבחי' זו נאמר אם צדקת מה תתן לו (איוב לה) ורבו פשעיך מה תעשה לו

That is: for in truth, of this level it is said, "If you are righteous, what do you give Him" (Job 35), "[and if] your transgressions are many, what do you do to Him?"

וא"כ אף שמעורב ברע הרי גם אם רבו פשעיך כו' ויכול להיות וחי לעולם ואז גם הרע שבו יהיה לו קיום לעולם

If so, even though he is mixed with evil, still, even "if your transgressions are many," etc., he could "live forever"; and then the evil within him too would have existence forever,

מאחר שהוא בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] והרע מעורב כו' וא"א לו להפרידו מעליו. א"כ כשיהיה הוא חי לעולם אזי גם הרע שבו יהיה לו קיום לעולם.

since he is of the level of the inner and the evil is mixed [in him], etc., and it is impossible for him to separate it from himself. If so, when he lives forever, the evil within him too will have existence forever.

9 וזהו היפך הכוונה שהרי צ"ל בלע המות לנצח שיהיה ובערת הרע כמאמר והרשעה כולה בעשן תכלה שזה יהיה לימות המשיח.

And this is the opposite of the intention, for there must be [the fulfillment of] "He will swallow up death forever," that there be "you shall eradicate the evil," as the saying [goes], "and all wickedness will vanish like smoke" — which will be in the days of Mashiach.

כי בכל משך הגלות הוא עת הבירורים והפרדת הרע והיינו ע"י בחי' חכמה דבחכמה אתברירו להפריד הרע מהטוב

For the entire duration of the exile is the time of the refinements and of separating the evil; and this is through the level of Chochmah, for "through Chochmah they are refined," to separate the evil from the good.

ולכן נק' החכמה דין. שלא כמו שדימו המקובלים הראשונים שהחכ' [שהחכמה] כולה חסד שהרי היא מקור חסד.

Therefore Chochmah is called judgment — not as the early Kabbalists supposed, that Chochmah is entirely kindness, since it is the source of Chesed.

והחייט המציא שיש בה ג"כ דין ושבחו האר"י [האלקי רבי יצחק] ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] שכך מבואר בזוהר באדרא כחמרא דשקיט ושכיך על דורדיי כו'.

The Chayat innovated that there is judgment in it as well, and the Arizal, of blessed memory, praised him, for so it is explained in the Zohar, in the Idra: "like wine that is still and settled on its lees," etc.

כי מאחר שיש בירורים להפריד הרע וזהו ע"י גבורות וע"ז נאמר (תהלים צד) אשרי הגבר אשר תיסרנו יה שגם היסורים שהם לתועלת העברת הרע הוא מבחי' י"ה וכידוע שהיסורים הם לתועלת הפרדת הרע.

For since there are refinements to separate the evil, and this is through gevuros, and of this it is said (Psalms 94), "Fortunate is the man whom You, Kah, chasten" — that the sufferings too, which serve to remove the evil, are from the level of Kah; and as is known, sufferings serve to separate the evil.

כי הקליפות נמשלים לעלוקה שכשמוצצת דם אזי מיד מתה וז"ש [וזהו שכתוב] (משלי ל) לעלוקה שתי בנות.

For the kelipos are likened to a leech, which, when it sucks blood, immediately dies; and this is [the meaning of] what is said (Proverbs 30), "The leech has two daughters."

וזהו ג"כ ענין שעיר המשתלח. וכן וישלח יעקב וגו' מנחה לעשו אחיו עזים מאתים כו' שבזה שנותן לו חלקו הוא מפרידו.

And this is also the matter of the goat that is sent away. So too, "And Yaakov sent," etc., "a gift to Eisav his brother: two hundred she-goats," etc. — for by giving him his portion he separates him.

וכך צ"ל לאחר שכבר טעם האדם מעה"ד [מעץ הדעת] ונתערב ברע אזי צריך לבירורי' [לבירורים] עד שיפרידו ע"י שיקחו כל נצוצי קדושה שבו כו'.

So too, after man has already tasted from the Tree of Knowledge and become mixed with evil, there must be refinements until it is separated, by taking all the sparks of holiness in it, etc.

וכ"ז [וכל זה] הוא ע"י החכ' [החכמה] שבחכ' [שבחכמה] אתברירו. לפי שיש בה גם בחי' גבורות להיות תיסרנו יה וכמ"ש [דברים ח] כאשר ייסר איש את בנו כו'.

And all this is through Chochmah, for "through Chochmah they are refined," since there is in it also the level of gevuros, so that there be "You, Kah, chasten," and as it is written (Deuteronomy 8), "As a man chastens his son," etc.

משא"כ בחינת כתר שלמעלה מחכמה הוא רחמים פשוטים וכחשיכה כאורה ולכן פן ישלח ידו ולקח גם מעה"ח [מעץ החיים] ואז וחי לעולם מאחר דאם צדקת מה תתן לו כו'

This is not so with the level of Keser, which is above Chochmah: it is simple mercy, and "darkness is like light." Therefore [He said], "lest he put forth his hand and take also from the Tree of Life," and then "live forever," since "if you are righteous, what do you give Him," etc.

ולפי שהוא מבחי' פנימית וא"כ הרע קשור ואדוק בו ויהי' [ויהיה] גם לו קיום ולא זו היא הכוונה כנ"ל.

And since he is of the inner level, the evil is therefore bound and attached to him, and it too would have existence — and this is not the intention, as explained above.

10 וכמ"ש בזוהר גבי רבי אחא מכפר טרשא שכיפר בקטורת על מקום שהיה הנגף שם ואמרו לו שלא הועיל כי עדיין בחיובא אשתכח. בשלמא אם היו עושין תשובה כו'.

As it is stated in the Zohar concerning Rabbi Acha of Kefar Tarsha, who atoned with incense for a place where there was a plague, and they told him that it did not help, for "they are still found guilty"; "it would be well if they had done teshuvah," etc.

ולכן מיד וישלחהו מג"ע [מגן עדן] לעבד את האדמה אשר לקח משם.

Therefore, immediately, "He sent him out of the Garden of Eden, to work the ground from which he was taken."

דהיינו עבודת הבירורים ע"י זריעה חרישה וקצירה ואח"כ באכלו ממנו ואו' [ואומר] אחד ואהבת הוא מברר ומעל' [ומעלה] כו'.

That is, the work of refinements through sowing, plowing and reaping; and afterwards, when he eats from it and says "One" and "You shall love," he refines and elevates [it], etc.

11 ואז צריך לילך ממש על האדמה אשר לקח משם ושמה יאכל ושמה יברר הבירורים.

And then he must actually go upon the ground from which he was taken, and there he will eat, and there he will carry out the refinements.

אך צ"ל איך היה מתחלה כוונתו ית' כשלא ידע האדם מטו"ר [מטוב ורע] כלל מאחר שיש מציאת הרע בעולם א"כ איך יתבררו הבירורים שזה צ"ל ע"י האדם.

But we must understand: what was His original intention, may He be blessed, when man did not know of good and evil at all? Since there is the existence of evil in the world, how, then, would the refinements be accomplished, which must be done by man?

אך הענין כי אז היה באופן אחר ממש שלא בדרך מלחמה אלא ע"ד מ"ש ויניחהו בג"ע [בגן עדן] לעבדה זה רמ"ח מ"ע [מצות עשה] להמשיך אור א"ס בג"ע [בגן עדן]

But the matter is that then it was in an entirely different manner, not by way of war, but in the manner of what is written, "And He placed him in the Garden of Eden to work it" — these are the 248 positive commandments — to draw the Infinite Light into the Garden of Eden.

וע"י רבוי התגלות האור ממילא יתעלו נצוצי קדו' [קדושה] שנפלו ונתערבו ברע ויהיו נכללים בתוך האורות עליונים שימשיך האדם כנר בפני האבוקה

And through the abundant revelation of the light, the sparks of holiness that fell and became mixed with evil would rise of themselves and be absorbed within the supernal lights that man would draw down, like a candle before a torch.

שאם האבוקה קטנה אזי נר הסמוך לה יוכלל בה ואם ירחיקוהו מעט לא יתכלל בה מפני שהאבוקה קטנה. אבל אם תהיה האבוקה גדולה אזי אע"פ [אף על פי] שיהיה הנר רחוק יהיה מתכלל בה.

For if the torch is small, a candle close to it is absorbed in it, but if it is moved a little away, it is not absorbed in it, because the torch is small. But if the torch is large, then even if the candle is far away, it is absorbed in it.

12 וע"ד שהיה בזמן שבהמ"ק [שבית המקדש] היה קיים שהרי ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] לא גלו ישראל אלא כדי שיתוספו עליהם גרים דהיינו להעלות נצוצות ומה היה נעשה אם לא חטאו ולא היו גולים.

It is like what was at the time when the Holy Temple stood. For our Sages, of blessed memory, said, "Israel was exiled only so that converts would be added to them," that is, to elevate sparks. What, then, would have happened had they not sinned and not been exiled?

אלא ע"כ צ"ל שאז היו נכללים הנצוצות ממילא כנר בפני האבוקה כמו נעמה העמונית וכן כל העמים באו לשמוע חכמת שלמה וכמ"ש במלכת שבא כו'.

Necessarily we must say that then the sparks were absorbed of themselves, like a candle before a torch — like Naamah the Ammonite; and so too all the nations came to hear the wisdom of Shlomo, and as is written of the Queen of Sheba, etc.

והיינו לפי שאז היה אבוקה גדולה עד"מ ע"כ ממילא מתכללים בה הנצוצות ואם היה נמשך בהמ"ק [בית המקדש] כן יותר היו כולם מתבררים עד"ז

That is, because then there was a great torch, so to speak, the sparks were therefore absorbed in it of themselves; and had the Holy Temple continued so longer, they would all have been refined in this way,

וכמ"ש לע"ל [לעתיד לבוא] (צפניה ג') אז אהפוך אל עמים שפה ברורה כו'. והלכו גוים לאורך כו'.

as is written of the Time to Come (Zephaniah 3), "For then I will turn to the peoples a clear (berurah) language," etc., and "Nations shall walk by your light," etc.

וכך היה ענין האדם כשלא היה חוטא שהיה כולו קדוש כי גם גופו נלקח ממקום המזבח וממנו נעשו רמ"ח אבריו בלול בשמן כו'

And so was the matter of man when he had not sinned: he was entirely holy, for his body too was taken from the place of the altar, and from it his 248 limbs were made, "mixed with oil," etc.

והיה עומד בג"ע [בגן עדן] ושם היה מוסיף אורות וממילא היו הקליפות כלים ע"י שהיו הנצוצי קדושה כלים מהם אבל הדבר היה שלא ע"י מלחמה כו'.

He stood in the Garden of Eden, and there he would add lights, and of themselves the kelipos would cease to be, through the sparks of holiness ceasing from them; but the matter was not through war, etc.

משא"כ אחר שחטא אזי צ"ל הבירורים ע"י עבודה ומלחמה שעת צלותא שעת קרבא כנ"ל וצריך לירד אל מקום הקליפות ושם יבררם וזהו את האדמה אשר לקח משם.

This is not so after he sinned: then the refinements must be through labor and war — "the time of prayer is the time of battle" — as explained above; and he must go down to the place of the kelipos and refine them there. And this is "the ground from which he was taken."

13 ובזה יובן גם מה שהנחש ידע מזה. כי הנה אדה"ר [אדם הראשון] עצמו שהיה כולו קדוש למעלה מעה"ד [מעץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] לא ידע ממציאת הרע כלל כנ"ל.

With this we will also understand how the serpent knew of this. For Adam, the first man, himself, who was entirely holy, above the Tree of Knowledge of good and evil, did not know of the existence of evil at all, as explained above.

אבל הנחש שהוא עצמו נלקח מבחי' עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] וידע מזה וידע שמה שצוה לאדם שלא יאכל ממנו היה בכדי שלא יהיה לו ידיעה ברע כלל שלא יצטרך לכנוס עמו במלחמה כלל.

But the serpent, which was itself taken from the level of the Tree of Knowledge of good and evil, knew of this; and it knew that [G-d's] commanding Adam not to eat from it was so that he would have no knowledge of evil at all, so that he would not need to enter into war with it at all.

וחרה לו מאד על שכ"כ [שכל כך] נשמרים ממנו אף שלא לידע ממנו שלא יכשל בו והשיא עצות בנפשו שמוטב לו שיכנס האדם בזה ויהיה מלחמה ואז פעמים שיגבור גם הוא וכמ"ש (קהלת ח) עת אשר שלט האדם באדם כו' משלא ידע האדם מזה כלל

And it was very vexed that they guard themselves so much from it — even not to know of it, so as not to stumble in it; and it took counsel in its soul that it would be better for it that man enter into this and there be a war, for then at times it too would prevail, as is written (Ecclesiastes 8), "A time when man rules over man," etc. — rather than that man not know of this at all;

ואז יהיה הטוב המעורב בו נכלל באדה"ר [באדם הראשון] כנר בפני האבוקה והוא ימות ויפסד לגמרי ובא בערמומית לחוה

for then the good mixed in it would be absorbed into Adam like a candle before a torch, and it would die and perish entirely. So it came with cunning to Chavah,

וכמ"ש (בפר"א [בפרקי דרבי אליעזר] פי"ג) בא ס"מ [סמאל] ורכב על הנחש כו'. ואמר כי ידע אלקים כי ביום אכלכם ממנו וגו' והייתם כאלקים ידעי טו"ר [טוב ורע].

as is stated (in Pirkei deRabbi Eliezer, ch. 13), "Samael came and rode upon the serpent," etc. And it said, "For G-d knows that on the day you eat from it," etc., "and you will be like G-d, knowing good and evil."

וכן הוא עפ"י [על פי] האמת ולא אמר שקר כנ"ל רק שבערמה דבר זה כי הוא אמר והייתם כאלקים למעליותא. אבל באמת זהו חסרון.

And so it is according to the truth, and it did not speak a lie, as explained above; only it said this with cunning, for it said "and you will be like G-d" as an advantage, but in truth this is a deficiency.

אף שיהי' [שיהיה] יודע טו"ר [טוב ורע] כאלקים הנה למעלה אין זה פוגם כלל אף שיודע טו"ר [טוב ורע] מ"מ הרע נבדל לפי שלמעלה הוא בחי' מקיף משא"כ אם האדם שהוא מבחי' פנימי יהי' [יהיה] יודע מטו"ר [מטוב ורע] לו יהי' [יהיה] הדבר מזיק כנ"ל:

Even though he would know good and evil like G-d — above, this is no blemish at all: even though good and evil are known, nevertheless the evil is separate, since above is the level of the encompassing; but if man, who is of the level of the inner, would know of good and evil, for him the matter would be harmful, as explained above.

14 בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] מהאר"י [מהאלקי רבי יצחק] ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] נת' [נתבאר] הענין שאדה"ר [שאדם הראשון] היה הולך בהיכלות כי בחי' אדם היה למעלה גם מרשב"י [מרבי שמעון בר יוחאי] כי היה בערך אחר ממש שהרי היה יציר כפיו של הקב"ה.

In Likkutei Torah of the Arizal, of blessed memory, the matter is explained that Adam, the first man, would walk through the chambers, for the level of Adam was higher even than Rabbi Shimon bar Yochai, since he was of an entirely different order, for he was the handiwork of the Holy One, blessed be He.

ובהיכלות הטומאה לא רצה להביט כלל והשיאו הנחש שעכ"פ [שעל כל פנים] יביט מה יש בהם ועי"ז נכשל ונפל בתאוה אליהן.

Into the chambers of impurity he did not want to look at all; and the serpent enticed him that he should at least look at what is in them, and through this he stumbled and fell into desire for them.

וכן שמעתי מהק' [מהקדוש] ר' [רבי] אברהם בן הה"מ [הרב המגיד] ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] ע"פ ויט יהודה עד איש עדולמי ושמו חירה שמחמת מעשה דיוסף אזי ויט.

So too I heard from the holy Rabbi Avraham, son of the Maggid, of blessed memory, on [the verse] "And Yehudah turned aside to an Adullamite man whose name was Chirah": that because of the episode of Yosef, therefore "he turned aside."

פי' ויט היינו שנטה למטה בהיכלות הקליפות עד איש עדולמי כדי להעלות נצוצות משם וזהו ענין הכוונה דנפילת אפים כו':

The explanation: "he turned aside" means that he inclined downward into the chambers of the kelipos, "to an Adullamite man," in order to elevate sparks from there; and this is the matter of the intention of the falling on the face, etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/bereishis/7/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok